

Sygn. akt III AUz 91/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
Sędziowie:	SSA Ewa Cyran (spr.) SSA Marek Borkiewicz
Protokolant:	st.sekr.sądowy Alicja Karkut

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Zakład (...) w C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

o składki

na skutek zażalenia odwołującego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Zakład (...) w C.

na zarządzenie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 13 maja 2013 r. sygn. akt VII U 1059/13

postanawia:

oddać zażalenie.

SSA Marek Borkiewicz	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer	SSA Ewa Cyran
----------------------	-------------------------------	---------------

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 13 maja 2013r. (sygn. akt VII U 1059/13) Przewodnicząca Wydziału Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego w Poznaniu zwróciła Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej Zakład (...) odwołanie z dnia 4 marca 2013r. argumentując, iż pełnomocnik zobowiązany do uzupełnienia braków formalnych odwołania poprzez nadesłanie oryginału odwołania wraz z pełnomocnictwem procesowym w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu odwołania, nie udzielił żadnej odpowiedzi na powyższe wezwanie. Odwołanie zatem zawiera zatem braki formalne, które nie zostały zsunięte przez stronę w wyznaczonym terminie, zatem podlegało zwrotowi na podstawie art. 130 § 2 k.p.c..

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył odwołujący Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Zakład (...) w C. podnosząc w jego treści, iż jednym pismem wniósł odwołanie od decyzji ZUS dotyczących 50 różnych zainteresowanych. Odwołujący oczekiwał, iż skoro sprawa dotyczy tylko i wyłącznie rozstrzygnięcia odwołującego w sprawie ustalenia podstaw do wyliczenia składki na ubezpieczenie społeczne a podstawa faktyczna i prawna wszystkich wydanych decyzji ZUS w tym przedmiocie jest tożsama, to Sąd Okręgowy postanowi o łącznym rozpoznaniu sprawy w jednym postępowaniu. Pełnomocnik zaś z uwagi na nieobecność w kraju nie odebrał w terminie przesyłki zawierającej wezwanie do uzupełnianie braków formalnych pisma. Redakcja sentencji zarządzenia w ocenie skarżącego, wskazywałaby na to, że Sąd Okręgowy zwrócił odwołanie w całości określone w piśmie odwołującego, co nie jest prawdą ponieważ inne składy sądowe wyznaczyły terminy do rozpoznania wydzielonych przez Sąd Okręgowy spraw lub przesyłały zawiadomienie o połączeniu spraw do wspólnego rozpoznania. Okoliczność, iż różne składy sądowe rozpoznają de iure i de facto jedną sprawę sprzeciwia się zasadzie ekonomii procesowej i naraża odwołującego na ryzyko wydania w tej samej sprawie różnych orzeczeń, które zobowiązany zostanie wykonać lub zaskarżyć. Odwołujący podkreślał, iż stoi na stanowisku, że wniósł w terminie odwołanie właściwie podpisane i nie była to kserokopia pisma.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od dnia doręczenia odpisu decyzji.

Odwołanie jest pismem procesowym, powinno w związku z tym odpowiadać warunkom formalnym pisma procesowego określonym w art. 126 i n. Jednocześnie jako pismo procesowe kwalifikowane musi spełniać wymogi wynikające z art. 477¹⁰ § 1, wiążące się głównie z tym, że jest to jednocześnie środek zaskarżenia decyzji organu rentowego.

Zgodnie z treścią art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. odwołanie powinno zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji, określenie i zwięzłe uzasadnienie zarzutów i wniosków oraz podpis ubezpieczonego albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika.

Zgodnie z art. 89 § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od 3 maja 2012 r. (nadany ustawą z dnia 16 września 2011 r. - Dz. U. Nr 233, poz. 1381) pełnomocnik jest obowiązany przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzitelny odpis pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej (...). Z kolei w myśl art. 126 § 3 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć pełnomocnictwo, jeżeli pismo wnoszone jest przez pełnomocnika, który przedtem pełnomocnictwa nie złożył. Niedołączenie pełnomocnictwa do pisma procesowego, jeśli nie zostało dołączone wcześniej, stanowi brak formalny pisma usuwalny na podstawie art. 130 § 1 w zw. z art. 126 § 3 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CZ 8/2006, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2009 r., sygn. akt III CZ 55/2009).

Wskazać w tym miejscu należy, iż w orzecznictwie sądów powszechnych przyjmuje się także, iż dokument pełnomocnictwa procesowego złożony wraz z pismem procesowym stanowi jego załącznik, podlegający doręczeniu w odpisach odpowiadających liczbie uczestniczących w sprawie osób (art. 128 k.p.c.). Konsekwencją braku dołączenia odpisu pełnomocnictwa dla powoda jest zatem konieczność wezwania pełnomocnika pozwanego do usunięcia tego braku zgodnie z art. 130 § 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 31 stycznia 2013 r., V ACz 87/13, LEX nr 1267294).

W analizowanej sprawie pełnomocnik procesowy jednym pismem procesowym wniósł odwołania od odrębnych decyzji dotyczących 50 osób zainteresowanych. Oznacza to, iż na wezwanie sądu do usunięcia braków formalnych winien był podpisać osobno każde odwołanie a nadto wykazać należyte umocowanie w każdej ze spraw dotyczących 50 odrębnych decyzji. Zważyć bowiem należy, iż postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych

ma charakter odwoławczy, a jego przedmiotem jest ocena zgodności z prawem decyzji organu rentowego. Zakres rozpoznania i orzeczenia (przedmiot sporu) w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznaczony jest w pierwszej kolejności przedmiotem decyzji organu rentowego zaskarżonej do sądu ubezpieczeń społecznych, a w drugim rzędzie przedmiotem postępowania sądowego determinowanego zakresem odwołania od tejże decyzji (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 1 września 2010 r., III UK 15/10, LEX nr 667499 oraz z dnia 9 września 2010 r., II UK 84/10, LEX nr 661518, a także powołane tam orzecznictwo). Oznacza to, że zakres rozpoznania w sprawie zakresu ubezpieczeń społecznych musi dotyczyć przedmiotu rozstrzygnięcia decyzji organu rentowego. Skoro organ rentowy wydał odrębne decyzje dotyczące 50 zainteresowanych, odwołania od tych decyzji wszczynają 50 odrębnych postępowań odwoławczych. Analizowanej sprawie dotyczy decyzji organu rentowego z dnia 29 stycznia 2013r. nr (...) wydanej w stosunku do M. O. co przewodniczący zaznaczył w uzasadnieniu zarządzenia.

Redakcja art. 219 k.p.c. stanowiącego, iż sąd może zarządzić połączenie kilku oddzielnych spraw toczących się przed nim w celu ich łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia, jeżeli są one ze sobą w związku lub mogły być objęte jednym pozwem, nie pozostawia żadnych wątpliwości, iż jest to uprawnienie sądu podyktowane względami technicznymi i ekonomią procesową, co nie pozbawia jednak połączonych spraw ich odrębności i nie zmienia faktu, że łącznie rozpoznawane i rozstrzygane sprawy są nadal samodzielnymi sprawami.

Sąd rozpoznający odwołania może ale nie musi korzystać uprawnienia przewidzianego w rzeczonym przepisie.

Zgodnie z treścią art. 130 § 1 k.p.c. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym.

W myśl § 2 tegoż przepisu po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

Pełnomocnik zobowiązany do uzupełnienia braków formalnych odwołania poprzez nadesłanie oryginału odwołania wraz z pełnomocnictwem procesowym w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu odwołania, nie udzielił żadnej odpowiedzi na powyższe wezwanie. Przesyłka zawierająca wezwanie była prawidłowo dwukrotnie awizowana (k.13). Termin na uzupełnienie braków formalnych odwołania od decyzji organu rentowego z dnia 29 stycznia 2013r. nr (...) dotyczącej M. O. upłynął zatem bezskutecznie.

Zaskarżone zarządzenie było zatem prawidłowe.

Z uwagi na powyższe Sąd Apelacyjny uznając zażalenie za bezzasadne, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c. oddalił zażalenie.

SSA Marek Borkiewicz	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer	SSA Ewa Cyran
----------------------	-------------------------------	---------------